شهرآرا

- روزنامه فرهنگی- اجتماعی- اطلاع رسانی
- صاحب امتیاز: شهرداری مشهد
- مدیر مسئول و سردبیر: سید هادی فیاضی
- نشانی: میدان شهدا، نبش دانشگاه ۱
- دفتر مرکزی: ۵ - ۳۷۲۸۸۸۸۱
- نمابر: ۳۷۲۳۸۳۱۰
- روابط عمومی: ۳۷۲۴۳۳۱۰
- شماره پیامک: ۳۰۰۰۷۲۸۹
- چاپ: شهر چاپ خراسان

روزنامه شهرامید و زندگی
SHAHRARANEWS.IR
۲ شنبه
۱۸ ۱۲ ۹۹
۳۶ صفحه: ۱۲ صفحه + ۴ صفحه ورزشی
۱۶ صفحه شهرآرا محله + ۴ صفحه شهربانو
شماره ۳۳۴۱ | ۱۰۰۰ تومان
میثاق‌نامه اخلاق حرفه‌ای

حدیث روز

نسبت به همسایگان خود نهایت محبت را روا دارید.

امام حسن(ع)

رطوبت هوا ۵۸٪ | ۳° ↓ | ۱۴° ↑
صبح ۷ | ظهر ۱۳
عصر ۹ | شب ۶

- اذان ظهر ۱۱:۴۲:۱۵
- غروب آفتاب ۱۷:۳۲:۳۵
- اذان مغرب ۱۷:۵۰:۵۰
- نیمه شب شرعی ۲۳:۰۰:۱۸
- اذان صبح فردا ۰۴:۲۶:۳۶
- طلوع آفتاب فردا ۰۵:۵۰:۳۰

صبح سوم

شادکامان شمالی و جنوبی

ادامه از یادداشت صفحه یک

فریدون صدیقی
استاد روزنامه‌نگاری

... پیشنهاد ساده و محتمل: حالا که بهار قدم‌زنان به‌دروازه‌های شهر رسیده و سرما نم‌نمک بار سفر بسته است، شاید بد نباشد به یاد پیشینیان، به‌منظور فرار از انواع کرونا، سری به‌صحرا و دردشت بزنیم. همان جاها آب چشمه بنوشیم رایگان. پایین دست چشمه، پونه و ریحان بچینیم رایگان. همان جاها برای مدتی اتراق کنیم تا میوه‌های کوهی برسد به‌وقت چیدن و خوردن و به‌این ترتیب از شر شهر، گرانی، ترافیک و دودودم و اجاره‌نشینی راحت شویم؛ همچون اهالی قبیله «تانگامانگا» در آمازون و بعد سرمست از حال خوش به‌جای تبسم، قهقهه بزنیم.

عجب! وقتی به این سهولت مشکل خوردن و خوابیدن حل می شود، به همین سادگی هم می توان از دغدغه بیکاری به‌عنوان یکی دیگر از دشمنان هم ردیف گرانی نجات یافت، این پیشنهاد به‌ویژه برای بیش از ۴ میلیون بیکار از جمله یک میلیون دانش آموخته سرفراز دانشگاه بسی چاره جوست و به میمنت این موفقیت ابداعی و ابتکاری، می توان لب جوی نشست و پاها را ماهی آب گذران کرد و به‌جای اندکی شادی، خیلی خیلی شادی کرد.

نتیجه ساده: با اندکی تامل و تفکر، بی گمان پس از شکست دو دشمن اصلی یعنی بیکاری و گرانی باید مبارزه و مقابله تمام عیار با کرونا را خنده کنان و پایکوبان دنبال کرد؛ یعنی اندکی صبوری تا ته تابستان که دست همه ما به واکسن کرونا خواهد رسید.

می دانم می دانید که فقط اندوه های کوچک حرف می زنند؛ مثل همین کم شاد بودن ما مردمان معصوم به‌علت دشمنی گرانی و بیکاری با ما. اندوه های بزرگ مثل ابتلا به کرونا به‌علت دسترسی نداشتن به واکسن، خاموشند و در بیمارستان بی سروصدا جهان را ترک می کنند، با این همه بد نیست بدانید اهالی محترم استان قم که جزو نسبتا شادکامان ایران به‌حساب آمده اند، امتیازشان از ۶ که متعلق به بسیار زیاد شادها و از ۵ که از آن بسیار شادهاست، ۴/۳۴ از ۶ است که نسبتا شاد محسوب می شوند و وای به حال آن پایین دستی ها که برخی از آنان، تظاهر به کمی شادی می کنند! خراسان شمالی و جنوبی ۴/۱۹ و خراسان رضوی که در ردیف بیست و چهارم است، امتیازش ۴/۰۱ از ۶ است که یعنی مثلا نسبتا شاد است. البته در این تحقیق جامع که پای دانشگاه اکسفورد هم در میان بوده است، هیچ استانی به ۴/۵ نرسیده است، چه برسد به ۵ یا ۶ که اصلا نسیمش از کنار ایران نگذشته است. کاش بتوانم کمی قلقلک تحمل کنم و کمی بخندم! دریغ!

کاش مسئولان دلسوز، کمی ما مردمان معصوم را دنبال شادی ببرند؛ چون غصه خودش کرور کرور دنبال ما می آید! خیلی ممنویم.

تاریخ‌نگار

۱۸ اسفند ۱۳۰۰

توقیف جراید به دستور رضاخان

یک سال پس از کودتای سوم اسفند ۱۲۹۹ خورشیدی، در ابلاغیه وزارت جنگ، رضاخان خود را به‌صراحت، مسبب اصلی کودتا معرفی کرد. در پی آن، جراید آزادی خواه به‌شدت به او و حکومت نظامی اعتراض کردند. بار دیگر در هفدهم اسفند، اعلامیه شدیدی را وزارت جنگ صادر کرد که مدیران جراید را به توقیف و تنبیه تهدید می کرد.

این عوامل، مدیران جراید را به واکنش و اعتراض واداشت. در روز هجدهم اسفند، یکی از روزنامه ها در مقاله بسیار اعتراض آمیزی، به رضاخان تاخت و اقدامات او را به‌شدت به‌باد انتقاد گرفت.

به‌محض انتشار روزنامه، چند قزاق، مامور توقیف مدیر آن شدند که او به‌محض اطلاع، به‌سفارت روس پناه برد. برخی دیگر از مدیران جراید نیز از بیم حکومت نظامی به‌حرم حضرت عبدالعظیم رفتند اما هنگامی که امنیت خود را در خطر دیدند، به‌سفارت روس پناهنده شدند.

سرانجام کوشش تحصن کنندگان و سفیر روسیه، رضاخان را به‌پذیرش لغو حکومت نظامی وادار کرد؛ هرچند وی به‌این تعهد خود عمل نکرد.

خبر

مرگ ۸۴۰ روزنامه‌نگار بر اثر کرونا

پویش نشان مطبوعات (PEC) با انتشار گزارشی اعلام کرد که طی یک سال گذشته دست کم ۸۴۰ روزنامه‌نگار در ۶۸ کشور بر اثر ابتلا به کووید ۱۹ جان خود را از دست داده‌اند. این بیشترین آمار مرگ روزنامه‌نگاران از جنگ جهانی دوم تا کنون است.

بیشترین آمار مرگ روزنامه‌نگاران بر اثر ابتلا به کرونا در کشورهای آمریکای لاتین مشاهده شده است. در این کشورها از یکم مارس ۲۰۲۰ (اسفند ۱۳۹۸) تا کنون، ۴۵۸ روزنامه‌نگار قربانی کرونا شده‌اند. همچنین در کشورهای آسیایی ۱۵۱، در اروپا ۱۴۷، در آفریقا ۳۹ و در آمریکای شمالی ۴۵ روزنامه‌نگار بر اثر ابتلا به ویروس کرونا جان باخته‌اند.

زین قند پارسی

علیرضا حیدری | مدرس و ویراستاری

پرسش

مادر جملات از «می باشد» استفاده کنیم یا «است»؟ مثلا: سیستم اینگونه می باشد. یا سیستم اینگونه است.»

پاسخ

کاربرد فعل «می باشد» در نحو فارسی امروز روا نیست و باید به جای آن، فعل «است» به کار رود زیرا «می باشد» و دیگر صیغه های «باشیدن» در گفتار عادی مردم امروز رایج نیست و زبان نوشتار، هرچه به زبان روزمرّه نزدیک تر باشد بهتر است. ضمن اینکه فعل «باشیدن» گویای شک و احتمال و آرزو و امید است. دیگر اینکه «می باشد» به‌عنوان فعل اسنادی، هیچ تفاوتی با «است» ندارد. بنابراین، نیازی نیست که جانشین آن شود. مگر اینکه به‌دلیل پرهیز از تکرار زیاد «است» ناگزیر باشیم گاهی «می باشد» را به کار بریم. #زین_قند_پارسی

روایت روز

من بایستی شاعر می‌شدم

قاسم فتحی

سال ۵۶، وقتی مهمان اولین شب شعر «گوته» پشت تریبون می آید، حاضران نزدیک به یک دقیقه، پرشور و حرارت تشویقش می کنند. با خنده آرامی می گوید: «مگه من تحفه‌ام؟» و اسلام کاظمیه که مجری برنامه است، در ادامه او را این طور خطاب می کند: «هم خودش سیمین دانشوره برای ما، هم یادگار جلال آل احمد.» و حضار پرشورتر و بیشتر از دفعه اول تشویقش می کنند. حالا آن تکه فیلم باقی مانده از واکنش‌ها و اصطلاح‌های جلال در یک سخنرانی محفلی را با این تصویر مقایسه کنید. دست های پرتحرک، عصبیت و قاطعیت زیاد، آن تکه کلام مشهورش، «علیون»، و سکوت حاضران که هم‌زمان رعب دارد و هیجان. سیمین دانشور جوش و خروش آل احمد را نداشت و هم در مقاله‌هایش هم در داستان‌ها و رمان‌هایش، آرام و شاعرانه و تغزلی می نوشت. هیچ وقت هم تحت تأثیر شوهرش قرار نگرفت. سیمین، هرچند اعتقاد داشت که جلال راوی صادق زمانه خود است، با حرف‌ها و نگاه سیاسی و اجتماعی او میانه‌ای نداشت و این هیبت آکادمیک و متین خودش را تا آخر عمر نگه داشت. نثر کارهای او مغلق و پیچیده نیست؛ منحصر به خودش است. در گفت و گویش با هوشنگ گلشیری به طبع برونگرا و شهودی خودش اشاره می کند: «من اصلا بایستی شاعر می شدم، ولی چون وراجم نمی توانم. [...] تا حدی شاعرانه بودن، یکی به‌علت شیرازی بودنمه و یکی اینکه همیشه با طبیعت دمخور بوده‌ام...» اطواری در نثر سیمین نیست. او ساده می نوشت و صمیمی، اما نه رومانتیک. ظاهرا از رومانتیک‌بازی تاجایی که می توانست، فرار می کرد. شاید برای همین بود که نظامی را دوست نداشت و معتقد بود: «نظامی به‌نظر من به‌عمرش عاشق نشده بوده، ولی این همه منظومه عاشقانه گفته، اما گاهی که خود را رها می کند، شاهکار به‌وجود می آورد.» نثر سیمین برای خواننده مزاحمتی ندارد. او همچون داستایوفسکی نثر را وسیله کشف می دانست تا خواننده آن را به‌خاطر بسپارد و نیازی به‌دوباره خوانی پیدا نکند.

***

سیمین بیست و دو سالش بود که اولین داستانش به‌نام «آتش خاموش» را نوشت. وقتی داستان را به صادق هدایت نشان داد تا نظرش را بگوید، هدایت فقط چنین گفت: «اگر من به‌تو بگویم چطور بنویس و چه کار کن، دیگر خودت نخواهی بود، بنابراین بگذار دشنام‌ها و سیلی‌ها را بخوری تا راه بیفتی.» او یکی از اولین زنان فارغ التحصیل مقطع دکتری ادبیات فارسی ایران بود؛ روزهایی که در کتابخانه دانشکده ادبیات دانشگاه تهران، پروین اعتصامی را می دید و فروزان فر و باقی غول‌های ادبیات ایران را. او خاطره‌ای هم از پروین دارد که شنیدنی است: «در دانشکده ادبیات، پشت میز کتابداری می دیدمش. چشم‌های درشتش کمی تاب داشت و روسری سر می کرد. بیشتر دانشجویان، «خانم کتابدار» صدایش می کردند و من «خانم». مرحوم فروزان فر، مرا «دوشیزه مشکین شیرازی» می نامید تا اشارتی باشد به پوست آفتاب خورده جنوبی ام. اما او یک روز گفت: «دانشور! کلیّاتِ اُ. هِنری را به‌امانت برده‌ای و پس نیاورده‌ای. جریمه می شوی.»

***

عشق سیمین به جلال هرچند فراز و فرودهای زیادی داشت، خالصانه بود و عمیق. این وسط نداشتن بچه هم مصیبتی شده بود برای آن‌ها؛ مصیبتی که جلال با نوشتن «سنگی بر گوری»، کمی خودش را از بار آن آرام کرد اما سیمین را نه. شاید بهترین گواه این زندگی پرشور، مجموعه نامه‌های آن‌ها باشد. این نامه یکی از پاسخ‌های شیرین سیمین به جلال است:

«جلال عزیز! کاغذ اخیرت، پدرم را درآورد. عزیزم! چرا این قدر بی تابی می کنی؟ مگر من به‌قول شیرازی‌ها گل هم هستم که از دوری ام این طور عمر عزیز و جوانی خودت را تباه می کنی؟ صبر داشته باش. یوسف گم گشته باز آید به کنعان غم مخور
کلبه احزان شود روزی گلستان غم مخور
این دل افسرده حالش به شود دل بد مکن
این سر شوریده باز آید به سامان غم مخور.
و تو یوسف منی، نه من سیاه سوخته بدبخت. مگر من چه تحفه نطنزی هستم و بودم که تو چنین از رفتن من نگران شده‌ای و بیخود خیالت را ناراحت می کنی؟ می دانی از وقتی که کاغذ سوم تو رسیده است، کاغذ ۲۵ سپتامبر تو، آرام و قرار ندارم؛ مثل مرغ سرکنده شده‌ام. عزیز دل من! مگر من بچه دوساله‌ام که در آمریکا گم بشوم و یا ندانم کاری بکنم؟»

عکس روز

تور گردشگری خودروهای کلاسیک و تاریخی در موزه بزرگ خراسان

عکس: هادی مودب | فوتوشهر

رفتار نیکوی یک گروه تشخیصی درمانی

نگاه هشتم

غلامرضا بنی اسدی

«ان شاءا... چیزی نیست.» این جمله امیدبخش خانمی است که مسئول بخشی از فرایند گرفتن اسکن هسته‌ای در بیمارستان تخصصی قلب جوادالائمه(ع) است. آرامش و کلام او به بیمار هم آرامش منتقل می کند، قبل از آنکه داروهای مورد نیاز را در رگ‌های او تزریق کند. جملات چیزی نیست، خوب است، عالی است، ان شاءا... نتیجه اسکن خوب باشد و... در فرهنگ واژگانی او و همکارانش، به‌فراوانی به‌چشم می خورد و بر جان می نشیند. آدم آرامش می گیرد از آرامشی که این گروه دارند؛ آرامش و احترام. چیزی که بیمار بیش از هرچیزی بدان نیاز دارد، حتی بیش و پیش از دوا و داروهایی که دکتر تجویز خواهد کرد. چقدر خوب است این رفتار نیکو در همه بخش‌ها باشد؛ به‌ویژه در حوزه درمان. چقدر خوب است که همه‌مان به‌تکثیر و توسعه این رفتار کمک کنیم. این رفتار می تواند به‌زیباتر شدن جامعه برای زندگی کمک کند؛ هم زیباتر و هم امن تر. امنیت که فقط چتری نیست که آدمی را از گزند حرامیان، مصون دارد. ارتقای امید و تعمیق آرامش در جان مردم هم خود نوعی تولید امنیت است برای «کشور جان». اگر جهان با رفتارهای پرخطر دچار مشکل می شود و امنیتش آسیب می بیند، امنیت «کشور جان و جسم» را خبرهای پرخطر و رفتارهای آرامش ستیز، با مشکل مواجه می کند. اینجاست که ارزش کار و رفتار و حسن خلق این تیم تشخیصی، عیان می شود. عیان شدن این جلوه‌های خوب هم در جای خود، می تواند پرتویی از «رفتار محسن» باشد که در ادبیات دینی به‌جد بر آن تاکید شده است و مورد احترام است. یعنی هم باید کار خوب کرد و هم کار خوب را «خوب» به‌انجام رساند. آرزو و دعا می کنم رفتار محسن، به‌شیوه پسندیده و عملی همه ما تبدیل شود. ان شاءا...!

کارتون شهر

محمدرضا میرشاه‌ولد

طرح اشتغال زایی برای دامادها!

کیوسک

آبزرور

لرد فراست، وزیر کابینه جانسون، در حال تلاش برای آسان کردن قوانین مرزی و گمرکی واردات خوراک و سایر اقلام از اتحادیه اروپا به انگلستان در دوره پسابرگزیت است. این تصمیم با انگیزه پیشگیری از آسیب‌های احتمالی به حوزه بازرگانی و نگرانی از بروز بحران کمبود اقلام خوراکی در فروشگاه‌های کشور گرفته می‌شود.

نیویورک تایمز

جو بایدن، رئیس جمهور ایالات متحده، موفق شد رأی موافق سنای این کشور را برای تخصیص بودجه ۱/۹ میلیارد دلاری به بهبود شرایط افراد کم درآمد و کسانی که به سبب همه گیری کرونا شغلشان را از دست داده‌اند، دریافت کند. این طرح که سند اجرای آن در چند روز آینده برای امضا به رئیس جمهور خواهد رسید، بیشتر بر کمک به اقشار کم درآمد و طبقه متوسط آمریکا متمرکز است و افرادی که موفق به حفظ شغل خود و افزایش ارقام حساب های بانکی‌شان در این دوره شده‌اند، بهره چندانی از آن ندارند.

مجله عصر شهرآرا هجده شصت

برای خواندن مجله عصر شهرآرا کد را اسکن کنید